

OPINIONS

Any 2012 - N° 36

Conversant amb una amiga

No fa gaire dies tot passejant amb “La Núria”, amiga i companya de facultat, vam anar recordant experiències i anècdotes viscudes durant quatre anys a l’Hospital Clínic de Barcelona mentre estudiàvem infermeria; allargats un any més per adquirir el títol de llevadores.

Vam evocar l’aspecte de l’hospital com un lloc lúgubre i brut. Les parets ennegrides pel pas dels anys i les rajoles de ceràmica de colors que feien de sanefa, eren quasi totes esquerdades o trencades, els escarabats durant la nit es passejaven per tot arreu i algun ratolí, de quan en quan, feia acte de presència. La poca il·luminació que hi havia eren bombetes que sense cap adornament penjaven de les parets i d’uns sostres altíssims.

Les pràctiques les vàrem fer a les “sales” del professor i doctor Gisbert Queraltó on hi havia 10 llits a cadascuna, distribuïts a banda i banda d’un passadís. Quasi tots els homes que hi havia enllitats eren luètics (sifíltics) amb nafres per tot el cos, purulentes i a vegades gangrenades, que els produïa un dolor molt difícil de suportar.

Llavors, no es coneixien els antibiòtics i els medicaments no anaven a dojo, malgrat que, en molts casos, la seva finalitat era apaivagar el dolor.

Les anècdotes que vam recordar van ser de tota mena; però dues, per la seva cruesa, encara resten en la nostra memòria com si haguessin succeït ahir.

Els protagonistes varen ser dos dels malalts enllitats.

L’un era en Joan: tenia un braç ple de nafres que s’omplien a diari de cucs i que cada dia, amb el cor encongit i l’estómac revoltat, netejàvem. Aquells petits sers vivents que se’l anaven menjant en vida, deixaven unes cavitats purulentes que li ocasionaven un gran dolor.

Dolor que ell suportava, sense queixar-se i que oferia a Déu per ser perdonat i com expiació per la conducta plena de maldat, que havia emprat durant la vida. Creia que, amb aquesta expiació, podria ocupar, en el més enllà, un petit lloc en l’espai que Ell té reservat a les persones penedides.

L’altre, en Josep: la seva bossa escrotal havia adquirit la dimensió d’una síndria i la pell era plena d’esberles. Només un lleugeríssim frec de les seves cames o el d’un llençol sobre el seu escrot, el feia xisclar, a totes hores, d’una manera esfereïdora.

Vam comentar que per sort, aquesta malaltia quasi està eradicada i la manera rudimentària en que es tractava a nivell mèdic i d’infermeria ha passat a ser el record d’una època en la què totes les cures es realitzaven sense quants i les xeringues eren de vidre, les quals, juntament amb les agulles, cada vegada que es feien servir, s’havien d’esterilitzar dins un recipient que contenia aigua en ebullició on afegíem àcid acètic (vinagre) perquè no es formés la cal que dificultava el pas de l’èmbol en la cavitat destinada per el medicament.

Avui per sort, la medicina ha evolucionat i ha canviat la manera de practicar-la.

El material mèdic que s'empra és d'un sol ús i, el quirúrgic, ha estat degudament esterilitzat, malgrat que, es dona algun cas en que un pacient en el postoperatori presenta una febre molt alta i llavors es dóna la culpa a què ha contret... "un virus de quiròfan".

Cansades de caminar, vam seure una estona en un banc. A la Núria i a mi ens agrada observar a la gent i fer comentaris sobre el que veiem, ja ho fèiem en època d'estudiants.

A part de la distracció que representa, és una gran escola a tots nivells on, si s'està a l'aguait, es pot aprendre que no és or tot el que brilla.

De cop i volta, la Núria em va donar un cop de colze i amb la mirada em va fer guitar a un home (entrat en anys) que era assegut davant nostre i que en mig de l'entreuix marcava un "paquet" descomunal.

En medicina aquest desenvolupament s'anomena hidrocele i és una quantitat desmesurada del líquid que normalment resta en la cavitat escrotal i que s'encarrega de donar mobilitat als testicles i protegir-los de possibles traumatismes.

Aquest excés de líquid pot estar motivat per diferents causes: una alteració congènita, una inflamació testicular, l'obstrucció d'un conducte sanguini o limfàtic, una hernia inguinal, un cop, un esforç reiterat, etc. i la major part de vegades, al ser una patologia indolora, només es tracta per la incomoditat o la vergonya que produeix la grandària que va adquirint aquesta intimitat.

Si mitjançant una ecografia s'esbrina que no hi ha complicacions d'un altre ordre, es resol extraient l'aigua que s'ha format i, quasi sempre, es fa a nivell ambulatori mitjançant sedació o amb anestèsia local, cosa que permet tornar a casa al cap d'unes hores.

El detall del que havíem visualitzat va donar peu per comentar com encara homes nascut abans de la nostra Guerra Civil i en època de postguerra, tot el que fa referència als seus genitals i als problemes que poden sorgir, és un tema tabú, fins al punt que, moltes vegades, s'estimen més suportar una patologia en solitari, que esbrinar i comentar amb naturalitat, algun problema que no els deixa, per vergonya, gaudir de la seva sexualitat... en companyia.

Però com que, en quasi tot a la vida hi ha excepcions. Em va dir la Núria, que un parent seu, ja jubilat, havia cregut sempre, que el desenvolupament de la seva borsa escrotal era un signe de masculinitat.

Em va explicar també una anècdota que li havia succeït més recent i que va ser protagonitzada pel col·laborador d'una persona que exerceix un càrrec públic.

Era tan evident la patologia del representant d'un gran col·lectiu de persones, que la Núria va creure oportú que arribes al seu coneixement (d'una manera subtil, amb un polsim d'ironia i sense amagar d'on procedia el comentari), que es notava, i molt, que no era ni de centre ni de dretes sinó d'esqueres. (La posició que acostuma a ocupar la bossa escrotal és l'esquerra).

Com a resposta, aquest col·laborador, ja gran, va anar a trobar a la Núria, ple d'indignació, per dir-li que era una desvergonyida i amb una mentalitat perversa, doncs havia gosat parlar de les "mides" de qui, degut al lloc que ocupa en la societat i al seu comportament, tothom li té molt respecte i consideració.

La ignorància i estupidesa d'aquell defensor de la moral, va ocasionar que la Núria, en rebre els seus insults, donés la callada per resposta, però... va donar lloc a que comentéssim, com devia ser "la negror i obscenitat" de la seva ànima, quan només havia trobat morbositat i mala intenció en un advertiment expressat amb ironia sí, però... sense malícia.

Amb un somriure, vam estar d'acord en que a la nostra edat i amb l'experiència viscuda practicant una part de la medicina durant tants anys, ja no confonem la voluminositat que dóna una patologia, amb unes mides reals, i menys, quan aquest desenvolupament pot ser l'enveja de qualsevol elefant.

Com es normal en unes àvies, vam parlar dels gendres, de les nores, dels progressos que van fent els nets a tots nivells i de que en Pau, el més menut, havia nascut amb una criptorquídia.

En llenguatge col·loquial i molt resumit, aquesta denominació vol dir, que els testicles no han davallat total, o en part, dins la bossa escrotal, cosa que s'ha d'haver efectuat totalment, després d'uns mesos d'haver estat infantat.

Antigament, aquesta anomalia, era detectada en molt poques ocasions i, malgrat fa els homes estèrils no impedeix tenir ereccions, per tant, qui no tenia previst tenir descendència no li era motiu de preocupació.

Avui, que quasi tots els nadons passen revisions periòdiques per un pediatra, és molt fàcil de diagnosticar, es resol amb una petita cirurgia, i es practica entre els 12 i 18 mesos d'edat.

Vam seguir parlant sobre aquesta irregularitat i de les possibles conseqüències fisiològiques i psicològiques que pot ocasionar sinó es soluciona.

Les fisiològiques ja les sabíem, són la nul·litat o descens de la quantitat de l'hormona anomenada testosterona que és l'encarregada de desenvolupar els trets masculins externs i de la producció d'espermes.

Les psicològiques: ens va semblar que, potser la irregularitat existent en aquesta hormona, podria arribar a influir en el comportament dels qui la pateixen, fent que el seu nivell emocional sigui tota la vida el d'un nen-adolescent, amb complex d'Èdip i amb brots de femineïtat. Tot plegat no vol dir, que no puguin destacar en altres facetes, músics, economistes, metges, etc.

Vam mirar el rellotge, era tardíssim, havíem de tornar cap a casa. El temps ens havia passat sense adonar-nos-en.

Amb ganes d'una nova trobada per recordar i comentar experiències viscudes com a llevadores, experiències per "sucari-hi pa..."

Ens vam acomiadar amb una forta abraçada.

Mª Mercè Usón